



Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXXIX. Differentia 14. Iure Canonico Clericus homicida deponitur, laicus
excommunicatur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

CCXXIX.

DIFFERENTIA 14.

Iure Canonico Clericus homicida deponitur, laicus excommunicatur, c. Sicut dignum, de homic. c. de infant: b. jure civili aliter punitur, l. Eiusd. ff. adl. Cornel. de Sicar. l. un. C. de his, qui parent. vel liber. occid. Bartol. 121. Ioann. Bapt. à S. Blasio 183.

I. **M**otâ questione de interfecto-ribus Thomæ Cantuar. Archiepiscopi Alexander III. respondit, cum in aliis, rum homicidio præsertim circumstantias facti, personæ, loci, & temporis diligenter attendendas esse. Nam idem excessus magis in uno, quàm in alio puniendus est. Positâ igitur distinctione homicidii voluntarii, & involuntarii, illius pœna hodie secundum leges est capitalis, nec inter nobilem, & plebejâ faciendâ differentia est.

Intelligitur autem de homicidio per dolum commissio juxta mentem DD. qui putantur esse innumerabiles apud Menoch. de arb. casu 324. ac proinde capitulâ civitatî Dignum, pœna non habet locum in illo, qui contra furiosum canem projiciens lapidem nolens, & ignorans occidit hominem: nec qui aliquem pugno percutiens in terram conjecit, si impacto in lapidem capite moriatur: nec qui offendiculum januæ suæ apposuit, ut fures deprehenderet, si illud alicui lapsu suo cerebrum illisit. Denique generaliter ad capitale supplicium malitia deliberata requiritur, ita ut nec lata culpa sufficiat, quia in hoc genere effectuum non æquiparatur dolo. Excipe, nisi statuto diceretur, reum capitis fore, qui

quocunque modo, aut qualitercunque alicui scienter vitam ademerit. Tunc enim dolo, an lata culpâ acciderit, nihil interesse censetur. V. Menoch. loc. cit. n. 14. cui Iason, Salicet. Bellovis. & alii plures consentiunt.

II. Secundum Canones homicidam clericum deponendum, laicum verò excommunicandum esse, docet citatum c. Sicut dignum, de homic. ubi Gloss. notat homicidium committi factò, consilio, mandato, seu præcepto, & defensione, c. Si qui viduam, dist. 50. & c. ult. 23. q. ult. In quocunque istorum casuum, si homicidium commiserit clericus, non solum non debet promoveri, sed in perpetuum debet deponi, & irregularis efficitur, quamvis paganum interfecerit, aut Saracenum, c. Clericum, dist. 50. Et cum tali nunquam dispensatur, c. Miror, ead. dist. Nec ministrare in ordine suo potest, licet occultum sit, c. ult. de tempor. ordinandor. Addit Bern. Diaz in Pract. crimin. c. 95. n. 1. post depositionem detrudendum esse in monasterium, c. Cum von ab homine iun. c. Tue, de penis. Et voluit per eadem jura Anan. in c. 1. de patr. qui fil. occid. & probatur aperte in §. Clericos, c. pradi. Sicut dignum. Ex quo etiam colligitur, quòd ista intrasio

non debet esse perpetua, nec longi temporis. Pontifex enim ibi contra clericos, quorum consilio occisus est Thomas Archiepiscopus agens jubet monasterio includi ad septennium, aut quinquennium.

III. Dubitabis, an clericus homicidii reus ipso facto privatus sit titulo beneficii sui, an potius sententia Iudicis expectanda? R. non esse privatum ante Iudicis sententiam. Innoc. in c. Cum nastro, de concess. preb. Baldus, Decius, & alii multi apud Diaz. loc. cit. & Iul. Clarum

§. de homic. nam. 21. & communior opinio est, quam vis in eo, qui deliberato animo homicidium commisit, contrarium teneat. Ancharan. Consil. 158. Abb. Felinus, Ignecus, & alii quidam, quos recenset Ign. Lopez. in Annot. ad cit. c. 95. Bern. Diaz. Insuper v. Dom. Soto l. 5. de iust. q. 1. art. 9. Comitolum l. 4. q. 10. Boerium decis. 27. Ioann. de la Cruz in Prac. V. art. 1. Filiuc. Tract. 32. c. 8. Comitol. l. 4. q. 10. Azor. II. l. 7. c. 18. §. Quares, & III. l. 2. c. 16. Zerol. Part. 2. v. Homicidium.

CCXXX.

DIFFERENTIA 15.

Imponens nova & insolita vectigalia secundum Canones communionem ecclesiasticam privatur, c. Innovamus, de censib. c. Paternarum 24. q. 3. secundum leges vero in exilium mittitur, c. fin. C. Vectigal, nova institui non posse. Ioann. Bapt. à S. Blasio 128.

I **V**ECTIGALIA publica dicantur, quæ Fiscus caput, cujusmodi est, quod in portu, aut foro datur. Proprie & speciatim vectigal appellant, quod principi, vel Reip, portorii nomine penditur, id est, pro mercibus, quæ vel invehuntur, vel evchuntur quod ἰσχυρίων Iustinianus vocat in edicto de Alexandrinis: alii pedagium quasi à pedibus: alii guidagia, alii gabellam vocant, quorum jus territorio inhæret, & præter dominum territorii aliis omnibus negatur. Causa exigendi commoditas viarum, & securitas est. Et quia ab exactoribus facile modus exceditur, Alexander III. in Concil. Lateran. c. Innovamus de censib. præcipit, ne quisquam alicubi novas pedagiorum exactiones si-

ne auctoritate & consensu Regum, ac principum statuere aliquo modo præsumat. Si quis autem contra hoc fecerit, & monitus non destiterit, donec satisfaciatur, communionem careat Christianam. Vbi Glossa reges, & principes tantum potestatem habent, nova pedagia constituendi, l. Vectigalia, ff. de public. & vectigal. Aliis omnibus vectigalia interdicta intelliguntur, nisi ex consuetudine, cuius non extat memoria, exigantur. Illa consuetudo autem sive jus à supremo principe impetratum in multis Italiæ, & Germaniæ civitatibus liberis viget, quia æquale cum principibus imperium habent. Quod autem Glossa ait, vectigalia nova ne quidem decreto civitatum insti-